

वहम् । विपाके मधुरश्चापि रक्तपित्तविनाशनम् ।
हंससारसक्रौञ्चकक्रवाककुरुरकादम्बकारण्डवजीवजीवकक-
बलाकापुण्डरीकजम्बुशरीरसुखनन्दीसुखमद्गुत्क्रोशकापा-
क्षमल्लिकायैशुक्लाक्षपुष्करशायिकाकोनालकाम्बुकुक्कुटिकामे-
वरावहेतचरणप्रभृतयः । सुवाः सङ्घातचारिणः । रक्त-
पित्तहराः शीताः स्निग्धा दृष्ट्या मरुज्जितः ।
सूटमूलपुरीषाश्च मधुरा रसपाकयोः । शुक्लमधुरः
स्निग्धः स्वरवर्णवल्गुप्रदः । दृंहणः शुक्रलक्ष्मेषां हंसो
मारुतनाशनः ।

शङ्खशङ्खनखशुक्तिशम्बकमल्लूकप्रभृतयः कोशस्थाः । कूर्म-
कुम्भीरकर्कटककणककटकशिशुमारप्रभृतयः पादिनः ।
शङ्खकूर्मादयः स्यादुरसपाका मरुदः । शीताः स्निग्धा
हिताः पित्ते वर्चसाः स्नेहवर्जनाः । कणककर्कटकस्तेषां
बल्यः कोष्ठाग्निनिपाहः । शुक्लः सन्धानकत् सूटविण्मू-
लोऽग्निनिपाहः । मत्स्यग्रास्तु द्विविधा नादेयाः सास-
द्राश्च । तत्र नादेयाः रोहितपाठीनपाटलाराजीवव-
र्म्मिगोमत्स्यकण्ठमत्स्यवागुज्जारसरलसहस्रदंष्ट्रप्रभृतयो ना-
देयाः । नादेया मधुरा मत्स्यग्रा शरवोमारुतापहाः ।
रक्तपित्तकराद्योष्णा दृष्ट्याः स्निग्धास्तवर्चसः । कषायानु-
रसस्तेषां शय्यशैथिलभोजनः । रोहितो मारुतहरो ना-
त्यर्थं पित्तकोपनः । पाठीनः स्नेहलो दृष्ट्यो निद्रालुः
पिशिताशनः । दूषयेदस्त्वपित्तन्तु कृष्टरोगं करोत्यसौ ।
सरली दृंहणो दृष्ट्यः स्तन्यश्लेष्मकरस्तथा । सरस्तडा-
गसम्भूताः स्निग्धाः स्यादुरसाः सूटाः । महाहृद्देषु
बलिनः स्वल्पेऽम्बस्त्वबलाः सूटाः । तिमिलज्जलि-
पाकमत्स्यनिरालंजनन्दिवारलकमकरगर्गरकचन्द्रकमहाभी-
नराजीवप्रभृतयः सासद्राः । सासद्रा शरवः स्निग्धा
मधुरा नातिपिस्तलाः । उष्णा वातहरा दृष्ट्या वर्चसाः
स्नेहवर्जनाः । बलावहा विशेषेण मांसाशित्वात्
ससद्रजाः । ससद्रज्येभ्योनादेया दृंहणत्वादुगुणोत्तराः ।
तेषामभ्यनिलज्जत्वाच्चौष्ठकौथौ गुणोत्तरौ । स्निग्धत्वात्
सासद्रपाकत्वात् तयोर्वान्था गुणोत्तराः । नादेया
शरवो मध्ये यस्मात्पुच्छास्तचारिणः । सरस्तडाग-
जानान्तु विशेषेण शिरो लघु । अदूरगोचरा यस्मात्त-
च्छासद्रसोदपानजाः । किञ्चिच्छुक्ता शिरोदेशमत्यर्थं शरवस्तु
ते । अथस्तादुशरवो ज्ञेया मत्स्याः सरसिजाः सूटाः ।
उरोविचरणास्तेषां पूर्वमङ्गं लघु सूटम् । इत्यानूपो महा-
भिक्षुन्दिमांसवर्गो व्याख्यातः । “मनुष्यतत्त्ववोर्वुज्”

पा० मनुष्ये तत्स्ये हसितादौ वाच्ये तु बुज् । आनूपक इत्येव
आनृत लि० अन्तं शीलमस्य क्त्वा० अण् । सततमिथ्यानु-
शीलनकर्त्तरि स्त्रियां ङीप् ।

आनृण्य न० अनृणस्य भावः कर्म वा ध्वज् । ऋणमृत्युत्वे
ऋणशोधने । “वक्तव्यं सर्वदा सद्भिरप्रियश्चापि यद्विज्ञेयम् ।
आनृण्यमेतत् स्नेहस्य सद्भिरिव कृतं पुरा” नरसिंहपु० ।
आनृशंसि पुंस्त्री० अन्तशंसस्यापत्यम् इज् । दयालोपत्ये
गङ्गा० भवादौ क् । आन्तशंसीयः तद्ववादौ लि० ।

आनृशंस्य न० अन्तशंसस्य भावः कर्म वा ध्वज् । अनि-
धुरतायां शकारण्ये “आरोद्” सुमहाप्राज्ञ आन्तशंसा-
न्मुना विना” भा० आश्र० २ अ० । “आन्तशंसात् ब्राह्म-
णस्य भुङ्गते हीतरे जनाः” मनुः । ३ अनुकम्पायाञ्च ।
“अर्हणं तत्कुमारीणामान्दशंसं हि केवलम्” उद्गा० त०
सूतिः । “आनुशंसमनुकम्पा” रघु० । स्वार्थे ध्वज्
शकारण्ययुक्ते लि० “एष धर्मपरो नित्यमान्दशंसश्च
पाण्डवः” भा० व० प० ७१ अ० ।

आनेत लि० आ+नी-तच् । आनयनकर्त्तरि स्त्रियां ङीप् ।

आनेय लि० आ+नी-कर्मणि यत् । देशादेशान्तरमाने-
तव्ये ऽघटादौ वैश्यकुलात् विप्रतोभ्राष्ट्राद्वा आनेतं योग्ये
ऽदक्षिणाग्नौ पु० आनाय्यशब्दे विदतिः “आनेयो घटादि
वैश्यकुलादेरानेयोदक्षिणाग्निश्च” सि० कौ० ।

आ(अ)नैपुण्य न० अनिपुणस्य भावः अण् उत्तरपददर्शः
पूर्वपदस्य वा । अपाठवे नैपुण्याभावे ध्वज् । पूर्ववत् ङङिः
आ(अ)नैपुण्यमप्यत्र ।

आ(अ)नैश्वर्य्य न० अनीश्वरस्य भावः ध्वज् । उत्तरपददर्शः
पूर्वस्य पदस्य वा । १ ऐश्वर्याभावे २ ऐश्वर्य्यविरोधिनि सांख्या-
दिमतसिद्धे बुद्धेर्धर्मभेदे धर्माधर्माज्ञानाज्ञानवैराग्यावैराग्यै-
श्वर्यानिश्वर्य्यरूपा अष्टौ बुद्धेर्धर्मास्ते च भापरूपा एव तैरभा-
वानङ्गीकारात् तत्र ज्ञानभिदानां सप्तानां बन्धहेतुत्वम् ज्ञा-
नेन मोक्ष इति तेषां सिद्धान्तः यथाह सांका० कौमुद्योः”
“रूपैः सप्तभिरेव तु ब्रह्मात्मात्मनमात्मना प्रकृतिः । सैव च
पुरुषार्थं प्रति विमोचयत्येकरूपेण” तत्त्वज्ञानवर्जं ब्र-
ह्माति धर्मादिभिः सप्तभिः रूपैरिति पुरुषार्थं प्रति
भोगापवर्गौ प्रति आत्मनात्मानमेकरूपेण तत्तुज्ञानेन विद्वे-
कख्यात्या विमोचयति पुनर्भोगापवर्गौ न करोतीत्यर्थः” ।

आन्त लि० अस+क्त नि० वा इडभावः उपधादीर्घः । पीडिते
इडपक्षे अमितोऽप्यत्र । [नान्तरोधर्मः सत्यम्” वा० ६०

आन्तर लि० अन्तर्मध्ये सवः अण् । आभ्यन्तरे । “कश्च-